

Visszatekintés az elmúlt négy év történéseire
Beszámoló
a Szlovákiai Magyar Szülők Szövetségének VI. Országos Közgyűlésén
Búcs, 2012. november 22.

Tisztelt Országos Közgyűlés!
Kedves Vendégek!
Tisztelt Küldöttek!

Engedjék meg, hogy Szövetségünk elnökeként én is nagy tisztelettel és szeretettel köszöntsem Önöket VI. Országos Közgyűlésünkön.

A 2008. november 22-én Komáromban megtartott V. Országos Közgyűlésen több mint 500 alapszervezetünk csaknem 200 küldötte a zárónyilatkozatban egyöntetűen állapította meg, hogy Szövetségünk az eltelt időszakban kifejtett tevékenységével bizonyította, hogy fontos láncszeme lett a szlovákiai magyar közéletnek.

Az országos hatáskörű tevékenységet kifejtő szlovákiai magyar társadalmi és politikai szervezetekkel összefogva közösen próbáltuk javítani a szülőföldön való boldogulás feltételeit.

Minden lehetséges eszközzel igyekeztünk javítani gyermekeink tanulási feltételeit és elsődleges feladatunknak tekintettük, tartottuk az anyanyelvi oktatás minőségének javítását, színvonalának az emelését.

A komáromi országos közgyűlésen elfogadott határozatban és zárónyilatkozatban fő feladatként lett meghatározva az alapszervezetek számának a megtartása, növelése, a területi tanácsok rendszerének a működtetése, valamint a már előbb is említett országos hatáskörű tevékenységet kifejtő szlovákiai magyar társadalmi és politikai szervezetekkel, pártokkal való együttműködés elmélyítése mellett keresni a kapcsolatokat a Kárpát-medence egyes országaiban működő szülői közösségekkel, civil szerveződésekkel.

Szövetségünk Központi Tanácsa, a Központi Tanács Elnöksége, annak tisztségviselői az elmúlt négy évben munkájukat igyekeztek úgy végezni, hogy azzal elősegítsék a legutóbbi országos közgyűlés határozatában és zárónyilatkozatában meghatározott célok, célkitűzések maradéktalan megvalósulását.

A jóváhagyott napirend alapján erről az elvégzett munkáról szeretnék számot adni Önöknek.

Tisztelt Küldöttek!
Kedves Vendégek!

Az elmúlt négy év értékelésekor nem tehetjük meg, hogy ne szóljunk néhány szót azokról a körülményekről, amelyek jelentős mértékben befolyásolták munkánkat, meghatározták mozgásterünket, behatárolták lehetőségeinket.

Legutóbbi Országos Közgyűlésünket 2008 őszén egy konfliktusokkal terhelt időszakban tartottuk és kis eltérésekkel azt kell megállapítanunk, hogy a felgyorsult világban a kerekek és a világ is sokkal gyorsabban forog és az egyes időszakok ismétlődése is felgyorsul.

A hat évvel ezelőtti események ismétlődésének vagyunk tanúi. Az előrehozott parlamenti választásokon szerzett szavazatoknak köszönhetően ugyanazon párt alapíthatott kormányt a tavasszal, mint hat évvel ezelőtt, azzal a különbséggel, hogy most még koalíciós partnerre sincs szüksége, sőt, ha úgy érzi valamilyen törvény elfogadtatásához még néhány szavazata hiányzik az alkotmányozó többség eléréséhez az ún. ellenzék soraiból kénye-kedve szerint választhat a mindig ugrásra kész szolgalelkűek közül, főleg akkor, ha egy nemzeti közösség, elsősorban a mi magyar nemzeti közösségünk ellenében kell döntést hozni.

Robert Fico hat éve és most is status quo-t ígért a kisebbségeknek. A hat évvel ezelőtti történetről a sokszori fegyelmzettetések ellenére úgy látszik sokan hajlandók, tán valamilyen csalfa ígéretük miatt megfélelkezni.

Az MKP 2006 és 2010 között ellenzékben gyakorlatilag egész politikáját a status quo, mint egy homályos fogalom védelmére, majd annak megsértésén való kesergésre építette fel. A Smer-kormány ezzel kapcsolatban már a kezdetektől sem tartotta be az ígéretét, Ján Mikolaj hírhedt földrajzinév-ügyével kapcsolatban pedig végérvényesen kiderült, hogy a fogalom üres, semmit nem jelent a nacionalista kormánypártoknak.

Az előjelek most is hasonlóak. Robert Fico a kisebbségi jogok érinthetlenségéről szóló kijelentésében az a legvisszatetszőbb, hogy a tisztségét átvevő kormányfő két olyan intézkedést helyezett frissiben kilátásba, amelyek a tágabb értelemben vett status quót azonnal fel is rúgják. A kisebbségügyi miniszterelnök-helyettes posztjának megszüntetése szimbolikusan helyezi alacsonyabb szintre az etnikai problémát, míg a kettős állampolgárság módosítása gyakorlatilag is a szlovákiai magyarok elleni diszkriminatív intézkedés: hiszen célzottan a magyarországi lakhely nélküli felvidékiek számára lehetetleníti el a magyar állampolgárság felvételét.

A kérdés ezek után az, hogy miféle status quóra gondolhatott Fico, amit a Smer állítólag megszeretne tartani. A kétnyelvű ügymenetet könnyítő határozatokat, melyek a kisebbségi nyelvhasználati törvényhez köthetőek, akár érvényben is hagyhatja. Ugyanis azok ebben a pillanatban nagyon kevés konkrét vállalást tartalmaznak a hivatalokra nézve. A kisebbségi helynévlistáról a gyakorlat megmutatta, hogy a hivatalok az elmúlt években az érvényes törvények ellenére sem tették ki a táblákat. A status quo kilátásba helyezése más esetekben kimondottan baljós előjel: hiszen a mátyusföldi Pered a március 10-i népszavazáson határozott arról, hogy megváltoztatja a nevét, márpedig ez pozitív előjelű változás - lenne.

Az első Fico-i kormány és az ország felelős vezetői mindent megtettek annak érdekében, hogy azt az országot, ahol élünk ne érezzük hazánknak. Különböző statisztikák készültek. Többek között ki lett mutatva a reprezentatív felmérések alapján, hogy az országban felnövekvő nemzedék a legnagyobb ellenségét bennünk, magyarokban látja. Azt is sikerült felmérni és kimutatni, hogy a különböző atrocitások ellenére az ország magyarságának több mint 70 %-a igazi hazájának érzi Szlovákiát.

Meddig, hogyan, hányszor és kik iránt kell bizonyítani lojalitásunkat?

Azon kormány iránt, mely első uralkodása alatt törvényeket, törvénytervezeteket dolgoztatott ki ellenünk, az ország adófizető polgárai ellen?

Csak néhány példa a sok közül:

- a 2 % jövedelemadó módosítása,
- a társulási törvény tervezett módosítása,
- a földrajznevek magyar használatának tiltása a tankönyvekben és a közéletben,
- szabad tankönyvhasználat beszüntetése,
- az államnyelv törvény tervezett módosítása,
- a Pátria Rádió sugárzásának szűkítése, hogy csak a legkirívóbbakat említsem.

Az előbb említetteket osztársadalmi összefogással sikerült „egyelőre” megállítani, de vajon ki fog velünk együtt kiállni az elsősorban bennünket érintő atrocitások ellen? Kíváncsiak voltunk arra is ki emeli fel szavát a nyelvtörvénytervezet szégyentelen módosítási javaslatai ellen?

Szlovákiának polgári alapú politikát kellene folytatnia, hogy a szlovákiai magyarok, csehek, ruténok, ruszinok, romák és más nemzeti közösségek is az ország egyenjogú polgárainak érezzék magukat, s emellett vállalhassák a saját etnikumukhoz való tartozást, úgy mint a szlovákok.

Ezzel szemben a gyakorlati politikában az vált általános jelenséggé, hogy a törvények, rendelkezések, intézkedések a szlovákoknak készülnek, nem pedig az ország állampolgárai számára.

Szlovákiában, tekintettel a történelmi hagyományokra, egyértelműen különbséget kell tenni az államiság, vagyis bizonyos államhoz való tartozás, és a kulturális-nyelvi, azaz a nemzeti identitás között. A szlovák kormány az összes állampolgár kormánya, intézkedéseit tehát nemcsak a szlovák nemzet számára, hanem valamennyi polgár számára kellene meghoznia tekintet nélkül azok etnikai hovatartozására. Ezt így kellene deklarálnia.

Tisztelt Jelenlévők!

Kedves Küldöttek, Vendégek!

Az értékelt időszakban a legutóbbi közgyűlésünket követő időszakban köztársasági elnököt is választott az ország lakossága. Mindnyájunk előtt világos volt, hogy kit nem választhatunk.

Tudtuk, hogy az a személy, aki részére mi nem is létezőnk, nem lehet a mi elnökünk.

Tudtuk, hogy olyan államfőt nem választhatunk, aki a választási kampánya keretében is kioktatott bennünket az államnyelvismeretéről, s közben újból a lojalításra figyelmeztetett. Szerinte az a lojalis, aki csak otthon a konyhában és ha nem él vegyes házasságban, akkor a hálószobában használja magyarként az anyanyelvét, s illojalis az, aki a Csallóközben, lakossági fórumon magyarul mer szólalni.

Feltettük a kérdést, hogy hogyan támogathatnánk olyan elnökjelöltet aki kampányának a sovén Ján Slota, s annak magyar gyűlölő pártja, valamint nacionalizmusban fürdőző Fico-párt a fő támogatója.

Kérdeztük, hogy azt az embert támogassuk-e, aki úgy merészelt kampánya keretében látogatni Dél-Szlovákia városait, falvait, hogy közben megfélemedezett arról, hogy nem is olyan sokkal azelőtt, a népszámlálási adatokat meghazudtolva elsinkófált kétszáz ezer szlovákiai magyart?

Azt az embert támogassuk, aki ki tudja honnan szerzett információk alapján azt állította, hogy a komáromi Selye Egyetem hallgatói jóformán meg sem nyekkennek szlovákul és ezek után nem szégyellte átvenni a jubiláló egyetem emlékermét?

Kérdeztük, hogy hogyan támogathatnánk olyan államfőjelöltet, aki másodjára sem írta alá a földrajznevek használatáról szóló tankönyvtörvényt és a kormány felelős vezetői az ő bízgatására is olyan nyelvtörvényt kívántak elfogadtatni a parlamentben, amely ha életbe lép, akkor Felvidék magyar szervezetei a működésre szánt pénzüket a szankciók, a büntetések fizetésére lettek volna kénytelenek elkölteni.

Nem tudtuk elképzelni, hogyan támogathatnánk nemzeti közösségként olyan jelöltet, aki az első- és másodrangú állampolgárok elvét hirdeti, s ezzel megfertőzi a többségi nemzet soraiban azokat a befolyásolható embereket, akiket lázba hozhatnak a demagóg, nacionalista, sőt magyar gyűlölő ideológiák. Az ország többsége mégis őt választotta államfőjének.

A küszöbön álló szakadás ellenére a Felvidéki magyar közösség zöme tudatában volt annak, hogy nem kis mértékben, de azért sorsáról részben maga is dönt és ha hiányosan is, de ott voltunk az EU-s parlamenti választásokon 2009 júniusának elején. Ha néhány százalékkal nagyobb arányban érezzük át a választás fontosságát, akkor akár további két uniós képviselői hely is juthatott volna a felvidéki magyarságnak.

Az igazi feketelevesssel valójában csak ezután telt meg tányérunk és a felvidéki magyar politika kettészakadásának levét igazából egyre keserűbbnek kezdjük érezni, s csak abban bízhatunk, hogy nem lesz túl késő, hogy mindnyájan rájövünk, hogy amit egyesek nekünk főznek az, ha nekik tán ízlik is, nekünk ehetetlen.

A kettéválásnak, a széthúzásnak köszönhetően a 2009-es őszi választások után több járásunk magyarsága, kerületi, megyei képviselet nélkül maradt és egy-két kivételtől eltekintve mindenhol gyengült képviseletünk.

A következményeket hova-tovább egyre inkább érzik településeink vezetői, önkormányzatai, de

leginkább lakosai és természetesen a különböző szervezetek mellett iskoláink és a mi alapszervezeteink is.

Illene mindezekon, ha van egy kis időnk elgondolkodni.

Tudom, hogy ezt nem Önöknek kell elmondani, de ha többen, többször, több helyen próbáljuk elmondani, esetleg valahol, valaki, valamikor meghallja és az is előfordulhat, hogy nem elferdítve továbbadja. Igaz, ennek nagyon kicsi a valószínűsége, mert általában „jóakarátú” emberekkel vagyunk körülvéve.

Tisztelt Jelenlévők!

Kedves Vendégek!

Az elmúlt időszakban az ellenünk szőtt háló, ármánykodások ellen megpróbáltuk Felvidék magyarságát jobb belátásra bírni és létrehoztuk mintegy 70 felvidéki magyar civil szervezet összefogásával a Szlovákiai Magyarok Kerekasztalát, mely közösségnek immár több mint 100 társult tagja van.

2009-ben elsősorban a nyelvtörvény béklyói ellenében próbáltunk cselekedni és az MKP-val közösen 2009. szeptember elsején a Dunaszerdahelyi DAC labdarúgó stadionjában több tízezer résztvevővel együtt, valamint további tízezrek támogatásával megpróbáltuk a hatalmasokat jó szóra és cselekedetre bírni. Tiltakozó nagygyűlésünk legnagyobb hozadéka talán az volt, hogy bebizonyítottuk legalább magunknak, hogyha a sors úgy hozza, akkor még össze tudunk fogni.

Amint azt Önök is láthatták a nyelvtörvények béklyóiból az akkori, s ha úgy tetszik a későbbi és minden bizonnyal jelenlegi ország vezetés, kormányzat uralma alatt is nehéz lesz kiutat találni.

A saját magát látványosan megbuktató kormányzat a legjobb akarata ellenére sem mondhatja el magáról, hogy úgy kerül be a történelembe, hogy az ország nemzeti kisebbségeinek részére, ide számítva Felvidék magyar nemzeti közösségét is sikerült volna maradandót alkotnia túl rövid működése alatt.

Tisztelt Jelenlévők!

Az elmúlt időszak össztársadalmi viszonylatban talán az egyik legmeghatározóbb feladata a népszámlálás megvalósítása volt.

A Szlovákiai Magyarok Kerekasztalának tagjaként Szövetségünk vezetői országos, regionális és helyi szinten igyekeztek mindent megtenni ennek a feladatnak a sikeres megvalósítása érdekében.

Mi is volt a feladat?

Szervezésileg biztosítani a népszámlálás zökkenőmentes lefolyását? Egyesek szerint igen.

Szerintünk ez egy kicsit összetettebb.

Részünkre, számunkra szerintem sokkal fontosabb az, hogy népi, nemzeti kultúránk, értékeink fennmaradása érdekében a tíz év minden napjában, órájában, ha úgy tetszik, percében megpróbálunk őseink hagyatékához híven élni, őrizni, ápolni, fejleszteni legnagyobb kincsünket, legfőbb díszünket, legfénylőbb ékességünket, édes anyanyelvünket. Ha nem ezt tesszük, akkor a megmérettetéskor, ez esetben a tízévente esedékes népszámláláskor könnyűnek találtatunk.

Hiába a nagyszerű felvilágosító munka, hiábavaló a csodálatos kampány, ha nem volt hangyaszorgalmú az előzetes tevékenységünk.

Az összeredmények lehangolóak. A részeredmények csak ezek után látnak napvilágot. Következményeiket azt hiszem Önöknek itt, most felesleges magyaráznom. A számsorok, az adatok értékelésekor láthatják, hogy hol voltak jobbák az eredmények az országos csökkenési átlagnál, a több mint 10%-os országos csökkenési aránynál és talán az is eszünkbe jut az eredmények összegzésekor, összehasonlításakor, hogy ahol alacsonyabb volt a csökkenés aránya, ott talán több szervezetünk dolgozik aktívan, netán több rendezvényt valósítottak meg, esetleg más, jobb a magyar iskolát látogató

gyermekek számaránya. Nem lenne baj, ha velünk együtt az elkövetkező időszakban ezeken szintén többen is elgondolkodnának.

Tisztelt Küldöttek!

Kedves Vendégek!

Legutóbbi Országos Közgyűlésünkön elfogadott határozatunk, illetve programtervezetünk, célkitűzéseink alapján az egyik legfontosabb feladatunk a szervezeti élet szilárdítása volt.

Országos Közgyűlésünk feladatul adta a Szövetség Központi Tanácsának és a Központi Tanács Elnökségének, hogy az alapszabályzatba foglaltak alapján rendszeres tevékenységet folytasson. Fokozott figyelmet fordítson a területi tanácsok összefogó tevékenységére, az egyes régiók eredményesebb együttműködésének a kialakítására. Tegye hatékonyabbá a Központi Tanács és a Központi Tanács Elnökségének irányító munkáját, rendszeresítve az országos tisztviselők tanácskozásait.

Fontos feladatként szerepelt többek között az irányító, összefogó tevékenység, hatékonyabbá tétele érdekében megtalálni a lehetőséget Szövetségünk anyagi támogatására, többek között a 2%-os jövedelemadó Szövetségünk irányába történő minél nagyobb arányú elvezetésével.

Az ez irányú tevékenység értékelésekor elmondhatjuk, hogy Központi Tanácsunk elnöksége, az elnökségi tagok aktív hozzáállásának köszönhetően csaknem teljes mértékben eleget tett küldetésének.

Alapszabályzatunk értelmében évente legalább négy alkalommal ülésezett. Az értékelt időszakban megtartott 20 összejövetelén a megjelenés a legtöbb esetben csaknem 100%-os volt, amiért ezúton is köszönetet mondok leköszönő elnökségünk minden tagjának. Köszönöm, hogy további közéleti tevékenységük, munkahelyi feladataik és családi kötelezettségeik mellett időt tudtak szakítani a felnövekvő nemzedék, gyermekeink életének, könnyebbé, szebbé, boldogabbá tétele érdekében kifejtett önzetlen tevékenység folytatására.

Központi Tanácsunk ülésein a megjelenés már hagyott kívánni valót maga után. Az értékelt időszakban megtartott 8 KT ülés közül bizony volt olyan is mely határozatképtelennek bizonyult.

Többek között ez vezérelte a Központi Tanács Elnökségét azon döntés meghozatalára, hogy karcsúsítsuk a Központi Tanács létszámát. Az eddigi 34 helyett 29 tagú Központi Tanácsba választottak tagokat a regionalizmus elve alapján az egyes régiók, illetve lettek jelölve úgyszintén a regionalizmus elve alapján a tagok a Központi Tanács Elnökségébe.

Őszintén remélem, hogy egyes régióinkban a területi konferenciák résztvevői helyes döntést hoztak és Szövetségünk, országos vezetésének is köszönhetően az elkövetkező időszakban is fontos láncszeme lesz a szlovákiai magyar közéletnek.

Annak ellenére, hogy a világban gazdasági válság van, örömmel állapíthattuk meg az egyes évi értékelésekkor, hogy a szlovákiai magyar szervezetek között minden alkalommal Szövetségünk szerezte meg a legnagyobb részét a jövedelemadó 2%-nak. Bízunk benne, hogy a különböző fondorlatok ellenére ez a folyamat továbbra is megmarad és ezáltal is sikerül célkitűzéseinket a lehető legnagyobb mértékben megvalósítanunk.

Elmondhatjuk, hogy országos szinten alapszervezeteink tagdíjaiból befolyó csekély összeg mellett az utóbbi években ez a sokrétű tevékenységet folytató országos vezetés egyetlen bevételi forrása.

Az elkövetkező időszak egyik legfontosabb feladata lesz az anyagi források biztosítása tevékenységünk sikeres folytatására.

Míg alapszervezeteink az elmúlt időszakban több helyen is sikeresen próbálkozott pályázatok benyújtásával, addig az országos vezetés csak az egyes rendezvények megvalósítására pályázhatott inkább kisebb, mint nagyobb sikerrel, mivel a szervezet működtetésére, működésére nincs pályázati lehetőség, az csupán az egyes pályázatok töredéke lehet.

Különböző magyarországi partnerekkel benyújtott határokon átvélő pályázataink sajnos nem voltak sikeresek, s így csupán abból a csekély összegből tudunk gazdálkodni, melyhez az oktatási-nevelési támogatás megvalósításába történt közreműködés által juthattunk 2010-ig.

Azóta a múlt évben történt változások következtében Szövetségünk sajnos a működésre nem kap semmilyen anyagi támogatást.

A négy évvel ezelőtti célkitűzések között kiemelt helyen szerepelt az oktatási-nevelési támogatással kapcsolatos feladatok sikeres megvalósítása az SZMPSZ-el és a PPA-val közösen.

Elmondhatjuk, hogy a különböző vitás kérdések, mondva csinált indokok ellenére az a módszer, mely szerint 2010-ig a Felvidéken megvalósításra került az úgynevezett „státus törvénynek” ezen talán legfontosabb passzusa a Kárpát-medencében, a legsikeresebb, a leghatékonyabb volt.

Annak ellenére, hogy tudatosítjuk, hogy az adományozó joga meghatározni a támogatás módját, el kell mondanunk, hogy legutóbbi területi konferenciáinkon is egyik legfontosabb, legnagyobb figyelmet felkeltő kérdés volt ennek a támogatásnak a megvalósítása, és a legtöbb esetben az előző, a csoportos pályázatok, a csoportos támogatások visszaállítása mellett álltak ki az értekezletek résztvevői, lett légyen szülők, vagy pedagógusok.

Az úgynevezett működési költségből a megegyezés értelmében az előző években, mind a Pedagógus, mind a Szülői Szövetség egyenlő arányban részesült és ez az összeg volt az melynek köszönhetően Szövetségünk hatékonyan tudta folytatni tevékenységét.

Nagyon fontos feladat lesz az elkövetkező időszakban egyeztető megbeszéléseket folytatni annak érdekében, hogy a kiemelt fontosságú feladatokat végző Szövetségünk bekerüljön azon szervezetek sorába, melyek tevékenységének megkülönböztetett figyelmet szentelnek, s annak a végzésére megfelelő anyagi támogatást is kapnak Magyarország részéről.

Tisztelt Jelenlévők!

Kedves Küldöttek, Vendégek!

Az elmúlt időszakban a komáromi országos közgyűlés határozatának a szellemében igyekeztünk jó kapcsolatot kiépíteni az országunkban működő szervezetekkel. Hogy ezen igyekezetünk mennyire volt sikeres, ezt Önök is lemérhetik a tevékenységünket bemutató kiállítás megtekintésekor, illetve Önök tudják a legjobban hol, mi minden történt az elmúlt időszakban és remélem a vitában ki is fejtik majd véleményüket e témakörben, ezzel is keresvén a helyes utat a jobb együttműködés irányába. Országos szinten, de elsősorban helyi regionális rendezvények megvalósításakor a különböző szervezetek Csemadok, Cserkész Szövetség, a SZMPSZ, a SZMSZSZ és egyéb szervezetek keresik és igyekeznek megtalálni az egymáshoz vezető utat, s ezáltal is igyekeznek egymást kölcsönösen segíteni.

Elmondhatjuk, hogy Szövetségünk önzetlen segítsége nélkül jóval szegényebb lenne a felvidéki magyar társadalom kulturális élete.

A már említett tablókon többek között arról is említés történik, hogy a Szlovákiai Magyar Társadalmi és Közművelődési Szövetség, a Csemadok által, a Szlovákiai Magyar Pedagógusok Szövetsége szakmai támogatásával évente mintegy tíz országos rendezvénysorozat valósul meg elsősorban annak köszönhetően, hogy gyermek és ifjúsági együtteseink, a különböző szólisták, versenyzők a Szlovákiai Magyar Szülői Szövetség alapszervezeteinek anyagi támogatásával tudnak eljutni a különböző megmérettetések járási, regionális, vagy országos eseményeire, ha kell a Tompa Mihály országos szavalóversenyre, ha kell a Dunamenti Tavaszra, az Ipolyi Arnold mesemondó fesztiválra, vagy a Csengő Énekszóra és a különböző egyéb eseményekre.

Az utóbbi mintegy fél évtizedben ezek az események sok esetben meg sem valósulhattak volna, ha szövetségünk országos vezetése kölcsön folyósításával nem tette volna azt lehetővé, mert a különböző eseményekre az utóbbi években esetenként több hónapos, esetleg fél éves és ezidén immár

lassan 1 éves késéssel érkezik meg csak a jóváhagyott anyagi támogatás.

Alapszervezeteink, iskoláink működésükhöz az önkormányzatoktól is jelentős segítséget kapnak és az egyes rendezvények sikeres megvalósításából mindig jelentős mértékben kivették és kiveszik részüket a kisebb-nagyobb vállalatok, vállalkozások, társulások, szövetkezetek, magánvállalkozók, akiknek alapszervezeteink nevében is köszönetet mondunk ezért az áldozatért, segítségnyújtásért.

Tisztelt Jelenlévők!

Beszámolóim elején is utaltam már rá, hogy az egyik fontos feladatunk volt az Anyaország különböző civil szervezeteivel, valamint a Kárpát-medence egyes országainak magyar szervezeteivel való együttműködés kialakítása, elmélyítése.

Nagyon örülünk annak, hogy tanácskozásunkat személyes részvételével tiszteli meg a Magyar Országgyűlés részünkre talán az egyik legfontosabb bizottságának, a Nemzeti Összetartozás Bizottságának az elnöke.

Potápi Árpád elnök úrnak a mi gondjaink annál is inkább közelállóak, mert Magyarország olyan vidékéről érkezett hozzánk, mely nemzetiségileg tán a legösszetettebb, s emellett olyan város életét irányítja, melyben hat és fél évtizeddel ezelőtt új hazára letek az erőszakos lakosságcsere által a mi vidékünkéről elűzött őseink, elődeink, rokonaink.

Elnök Úr, köszönjük az irányunkba, a tevékenységünk irányába megnyilvánuló figyelmet, köszönjük mindazt a támogatást, segítséget, melyet a létért, a megmaradásért folytatott küzdelemben kaptunk az Anyaország mindenkori vezetésétől és igényeljük is ezt az odafigyelést, mert mindenki felé jóhiszeműen mondom, hogy vigyázzunk, mert azokat a tervezeteket, amelyeket egykor a szlovák ország vezetés, a Szlovák Kormány és annak különböző szolgálalelkű hivatalnokai elkészítettek ellenünk nem lehet olyan mélyre tenni az egyes hivatalok asztalfiókjaiban, hogy idővel ne kerülhessenek újból a felszínre.

Tisztelt Küldöttek!

Örömmel tölt el bennünket az a tény is, hogy tanácskozásunkon képviselve van Magyarország egyik azon szervezete, mely Európa Jövőjéért nem csak nevével, hanem cselekedeteivel is rengeteget tett, akkor, amikor az Európa Uniós tagságra még gondolni sem nagyon mertünk. Köszönjük, hogy itt vannak az Európa Jövője Egyesület vezetői, mely egyesületnek köszönhetően az elmúlt két évtizedben Érsekújvár, Rozsnyó és elsősorban Mátyusföld településeinek gyermekei ismerkedhettek meg nem csak a Kárpát-medence, hanem egész Európa és az utóbbi időben már az egész világ különböző országaiból az Európa Jövője Nemzetközi Gyermektalálkozóra érkező társaikkal. Megtiszteltetés számunkra, hogy közösen, hogy együtt művelhetjük a csodát.

A közelmúltban több alkalommal vehettek részt Szövetségünk tisztségviselői a Civil Együttműködési Tanácskozás különböző összejöveleiben, értekezéseiben többek közt a Magyar Országházban is.

Szövetségünk munkája iránti elismerés, megtiszteltetés, hogy Szövetségünk elnökeként ott lehetek és aktív tevékenységet fejthetek ki a Közép-Európai Pannónia Közhasznú Társaság vezetésében, melynek elnöke Eszterházy Antal főherceg, és elnökségi tagja többek közt az a Lomnici Zoltán is, aki a Magyar Emlékezet Tanácsának elnökeként elkötelezetten emeli fel szavát érdekünkben, ha kell az EU különböző fórumain is.

Örömmel tudathatom azt is országos közgyűlésünk résztvevőivel, hogy az utóbbi időszakban egyre inkább elmélyülnek kapcsolataink az Aranycsapat Alapítvánnyal, annak elnökével, az egykori kiváló válogatott labdarúgó Kú Lajossal, akinek köszönhetően egyre több alkalommal ott lehetnek

fiataljaink a különböző kárpát-medencei sportvetélkedőkön, sőt az elmúlt időszakban négy fiatal csallóközi iskolásunk magyar válogatottként szerzett világbajnoki címet a diák labdarúgó csapatok Dél-Afrikai világbajnokságán.

Főleg a Csallóközben és a Mátyusföldön az utóbbi években a sokszoros világbajnok magyar gombfocizóknak köszönhetően a gyerekek, az ifjúság, és lassan már a felnőttek körében is egyre nagyobb az érdeklődés Szövetségünk vezetésének köszönhetően a Felvidékre is betörő, hódító útjára induló magyar sportág, a gombfoci iránt.

Tisztelt Jelenlévők!
Kedves Vendégek!
Tisztelt Országos Közgyűlés,
de elsősorban
Önök, kedves Küldöttek!

Szövetségünk Központi Tanácsa, a Központi Tanács Elnöksége, tisztségviselői és a magam nevében őszintén köszönöm mindnyájuknak azt a sok-sok percet, órát, napot, hetet, hónapot, évet és sokuknak az évtizedeket, melyeket a szlovákiai magyarság fennmaradása, felemelkedése érdekében hasznos tartalommal töltöttek meg mindnyájunk öröme, meglelégedése és elsősorban gyermekeink, a felnövekvő nemzedék boldogulása érdekében. Kívánom, hogy a megkezdett munkát még sokáig tudjuk közösen, mindnyájunk meglelégedésére végezni.

Kívánom, hogy a megkezdett úton a velünk szorosan együttműködő szervezetekkel tudjunk egyetértésben előre haladni!

Kívánom, hogy közösen tudjuk a szebb, a boldogabb jövőt Európa Uniós polgárként a Kárpát-medence magyarságával, a Kárpát-medence, Európa, és a világ népeivel együtt tervezni.

Mézes Rudolf,
a Szlovákiai Magyar Szülők Szövetségének
országos elnöke